

РЕШЕНИЕ

№ 6432

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2841** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на процесуалния представител на заместник-директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.) – юриконсулт Т. Р., срещу Решение 554/31.01.2024 г. на СРС, НО, 110 състав, по НАХД № 10102/2023 г. С Решение 554 от 31.01.2024 г., по НАХД № 10102/2023 г., по описа на СРС, НО, 110 състав, Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление № 708783-F699800/21.06.2023 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.182, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на „Бегач“ ЕООД, ЕИК [ЕИК], за извършено нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС. В жалбата се навеждат доводи за неправилност на горепосоченото съдебно решение. Твърди се, че от обективна страна „Бегач“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е извършило описаното в АУАН и НП нарушение, което е с идентична фактическа обстановка и дадена правна квалификация. Като е отменил наказателното постановление поради допуснати при съставянето на АУАН и издаването на НП съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до нарушаване правото на защита на санкционираното лице, СРС е постановил неправилен съдебен акт. Оспорват се мотивите на районния съд в тази посока, като се

твърди, че както в АУАН, така и в процесното наказателно постановление, е изтъкнато, че невключването на фактурата с №[ЕИК]/04.10.2022 г. е довело до определяне на ДДС в по малък размер - с 400 лв. На следващо място, посочвайки крайният срок за подаване на справка декларация за ДДС и регистър дневник продажби за периода 10/2022 г., а именно до 14.11.2022 г., актосъставителят, както и АНО, са определили по безспорен начин датата на извършване на нарушението - 15.11.2022 г. - деня следващ крайния срок за подаване. В тази връзка се поддържа, че в АУАН и НП са посочени по изискуемия от закона начин описанието на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено, съобразно чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Моли за отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, потвърждаващо НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Р., която поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - „Бегач“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Д., който намира касационната жалба за основателна, а съдебното решение – за неправилно, по изложените в жалбата доводи.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпити на свидетели, районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 09.02.2023 г. в ТД на НАП С., офис „В.“, в хода на извършена проверка от длъжностни лица при ТД на НАП С., възложена с резолюция №П-22221023000775-ОРП-001 /04.01.2023 г. на главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., приключила с издаване на Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221023000775-141-001/09.02.2023 г., контролните органи констатирали, че „Бегач“ ЕООД, в качеството си на регистрирано лице по ЗДДС, е осъществило облагаема доставка с предмет „участие в спортни събития“ на 04.10.2022 г., по смисъла на чл.25 от ЗДДС, към „Куайсер Фарма България“ ЕООД, за което е издало данъчна фактура №[ЕГН]/04.10.2022 г., с данъчна основа 2000 лева и ДДС от 400 лева, плащането по която е извършено по банков път на 07.10.2022 г. Контролните органи установили, че данъкът в размер на 400 лева е станал изискуем през периода

м. 10.2022 г., когато е осъществена доставката /услугата/. Дружеството не изпълнило задължението си по чл. 124, ал. 2 от ЗДДС да отразява издадените от него данъчни документи за извършени продажби в дневника за продажби за данъчния период, през който са издадени. Неотразяването на фактура с №000001302/04.10.2022 г. в дневника за продажби и справка декларация по ЗДДС в данъчен период месец 10/2022 г. е довело до определяне на данък в по малък размер за посочения период (месец 10/2022 г.), а именно с 400 лв. по-малък ДДС. На основание гореизложеното е прието, че „Бегач“ ЕООД, регистрирано по ЗДДС дружество, е нарушило разпоредбите на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, поради което му е съставен АУАН и въз основа на него е издадено от зам.-директора на ТД на НАП С. НП, с което на основание чл.182, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Междувременно, с покана по чл.103 от ДОПК №П-22221022226215-177-001/17.03.2023 г. по описа на ТД на НАП-С., на жалбоподателя е дадена възможност да извърши корекции на описаните периоди, предвид установеното при проверката несъответствие в подадена от него СД по ЗДДС. В изпълнение на последното процесната фактура е била отразена на 31.03.2023 г. в подадена от дружеството коригирана СД по ЗДДС, т.е. два дена след съставяне на АУАН, както и в дневника за продажбите през следващ данъчен период, а именно: през периода м.03.2023 г.

За да отмени НП, СРС е приел, че макар да е доказано извършването на нарушението, изразяващо се в неотразяване на посочената фактура, издадена от „Бегач“ ЕООД, в СД и дневника за продажбите за м. 10.2022 г. са допуснати съществени процесуални нарушения, които са накърнили правото на защита на санкционираното лице. На първо място, според СРС неправилно е определена датата на извършване на нарушението, като тя следва да бъде 01.11.2022 г., а не 15.11.2022 г., както са посочили актосъставителят и АНО. На следващо място, не ставало ясно от описанието на нарушението, което е резултатно съгласно нормата на чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, че е внесен данък в по-малък размер. И накрая – фискът въобще не бил ошетен, а „само неправомерно ползване на данъчен кредит“.

Така постановеното решение е неправилно поради противоречието му с материалния закон. Даденото от районния съд тълкуване на приложимите норми не кореспондира нито с разписаните от законодателя разпоредби, нито със смисъла и духа на закона и правилата за деклариране на извършените облагаеми доставки и начисления от доставчика данък.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Регистрираното лице е длъжно да отрази информацията от регистъра по чл. 123, ал. 5 в дневника за продажбите за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в този регистър, включително при замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3 и връщане на стоките в държавата членка, от която са били изпратени или транспортирани, като съдържанието на информацията и начинът на нейното отразяване се определят с правилника за прилагане на закона. Срокът за подаване на СД и дневник за покупките (отчетен регистър на покупките) е регламентиран в чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, а именно - до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Следователно задължението на дружеството да отчете доставката и да декларира данъка в случая следва да бъде

изпълнено до 14.11.2022 г., като на 15.11.2022 г. вече е реализирал състава на нарушението с правна квалификация по чл. 124, ал. 2, вр. с чл. 182, ал. 1 от ЗДДС. Противно на мотивите на СРС, в АУАН и НП е описано подробно кога изтича срокът за изпълнение на задължението на дружеството, съответно датата на извършване на нарушението, както и резултатът от него – определяне на ДДС в по-малък размер с 400 лв., съвпадащ с начисления с процесната фактура размер на данъка.

Обстоятелството, че след установяване на нарушението, е подадена коригираща СД не е в състояние да заличи извършеното нарушение, нито пък е основание за извод, че фискът не е ошетен. Всяко избягване декларирането на изискуем данък е вреда за държавния бюджет.

Наказанието, което е наложено с НП, е в минимален размер, поради което не се явява несправедливо или несъразмерно на извършеното нарушение. В случая е безспорно, че данъкът е деклариран в данъчен период м. 03.2023 г., следователно не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС.

Поради всичко гореизложено настоящият касационен състав намира атакуваното съдебно решение на СРС за неправилно като противоречащо на материалния закон, поради което следва да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП като законосъобразно.

При този извод на делото и своевременно заявената претенция на процесуалния представител на касатора на същия следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция в размер на 80 лв. на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение 554/31.01.2024 г. на СРС, НО, 110 състав, по НАХД № 10102/2023 г.

ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 708783-F699800/21.06.2023 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.182, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на „Бегач” ЕООД, ЕИК [ЕИК], за извършено нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, във вр. с чл. 182, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Бегач” ЕООД, ЕИК [ЕИК], [населено място], да заплати на Национална агенция за приходите, сумата от 80 (осемдесет) лева за разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

